

[Niels Ravn.]

side dette at afskaffe begrebet lænkehund i ordets dårlige betydning og på den anden side det at få afskaffet de omstørfende hunde. Der er en vis modsætning her, som også den højtærede minister i og for sig berørte, vistnok i bemærkningerne til lovforslaget eller måske i fremsættelsen; man kunne for så vidt godt sige, at der her var en antydning af et modsætningsforhold. Det har man søgt at komme ud over på den måde, at man fastholder ministerens forslag om, at det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet, men man tilføjer et stykke, hvori der står, at hvis det lejlighedsvis er nødvendigt at binde en hund, skal det ske efter lovens forskrifter. Jeg tror, det er — hvad skal man sige — en salomonisk udformning af paragraffen, hvorved man søger at gøre ret og skel til alle sider, idet det gøres muligt fortsat at holde hund, hvor det er nødvendigt, og man vil også kunne tillade sig i de perioder, hvor det er ønskeligt at hunden er under kontrol, i visse situationer og på forsvarlig måde at binde hunden.

Endelig foreslås det som en konsekvens af dette i ændringsforslag nr. 6, at overgangsbestemmelsen falder bort.

Med hensyn til ændringsforslagene kan jeg sluttelig anbefale, at man stemmer for nr. 2-6 og stemmer imod ændringsforslag nr. 1.

Om hele lovforslaget har jeg kun den bemærkning, som jeg antydede indledningsvis, at jeg tror, at der trods den meget grundige udvalgsbehandling i og for sig er noget, vi har overset eller glemt.

Nu gennemfører vi, jeg havde nær sagt meget drastiske bestemmelser om, hvordan en hunds levetilstand og levede vilkår skal være, når den står bundet. Men hvis man — det er også nævnt af det ærede medlem hr. Hjortnæs — indespærrer den i det, man kalder en hundegård eller i et snævert bur, er der snart sagt ingen grænser for, hvor dårlige dens forhold kan være. Jeg tror, vi bør have noget med herom, for den hund, der står i sådan en hundegård eller et snævert bur, kan måske have væsentlig ringere levetilstand end den hund, der nu i perioder holdes bundet efter lovforslagets regler. Jeg tror, at vi i hvert fald kommer til at tale ved mellem anden og

tredje behandling for at få det med ind i billedet, for at få disse hunde, som man berøver friheden ved at indespærre dem i bur eller på anden vis, sidestillet med de hunde, der i perioder er bundet.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Else-Merete Ross: Så vidt jeg forstod på det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen under første behandling, var hans argumentation for ikke at hæve hundeafgiften til det dobbelte som foreslået i lovforslaget, at han mente, det var af stor værdi for mennesker, ikke mindst for børn, at holde hund. Jeg synes dog, at det ærede medlem svækker denne argumentation ved at ville tillade kommunalbestyrelser at forhøje afgiften til de i lovforslaget angivne beløb. Jeg synes, det er enklere at holde sig til lovforslagets regler og nøjes med at overlade til kommunalbestyrelser, henholdsvis byråd, at bestemme, for hvilke enlige eller handicappede mennesker afgiften kan nedsættes eller bortfalde. Jeg vil derfor opfordre til at stemme imod ændringsforslag nr. 1.

Derimod vil jeg opfordre til at stemme for de andre ændringsforslag.

Mit parti havde oprindeligt gerne i loven set et forbud mod at holde lænkehund i stedet for det svagere og svært fortolkelige udtryk i § 12: „Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet.“ Drøftelser i udvalget har imidlertid ført til, at jeg har ladet mig overbevise om, at det af praktiske grunde kan være nødvendigt at have en hund bundet på visse tidspunkter og i visse perioder. For at skaffe hunden bedre forhold i disse perioder foreslås det, at dens lænke skal være 5 m lang, og at den skal have adgang til et forsvarligt opholdssted; hvis det er et hundehus, skal den kunne stå oprejst derinde.

Da loven også har til formål at hindre, at hunde strejfer og skambider andre dyr, håber jeg, at man ved ændringsforslagene har bidraget til et mere tilfredsstillende resultat end hidtil både for hunde og for andre dyr.

Det er med stor tilfredshed, at jeg ser overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, udgå. Det var det stykke, der sagde, at man under strafansvar skulle røre en